

BORÇLAR KANUNU KAPSAMINDA İNŞAAT SÖZLEŞMELERİ

BORÇLAR KANUNU KAPSAMINDA İNŞAAT SÖZLEŞMELERİ

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu 04.02.2011 tarihli ve 27826 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmış ve 01.07.2012 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Borçlar Hukuku’nun ana kaynağını oluşturan 6098 sayılı yeni Türk Borçlar Kanunu’nun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren ülkemizde kişiler arasında kurulan borç ilişkileri bu kanuna tabi olmaktadır (Eren, 2017). Eser sözleşmelerine ilişkin düzenlemeler Borçlar Kanunu nezdinde ele alınmaktadır.

Borçlar Kanunu dışında kamu hukuku kökenli düzenlemelerde de eser sözleşmelerine ilişkin hükümlere yer verilmektedir. 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanunu, Yapım İşleri Genel Şartnamesi ve Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesi bu kapsama dâhil edilebilir.

Borçlar Kanunu’nun ilk maddesinde “sözleşme” kavramı “Tarafların iradelerini karşılıklı ve birbirine uygun olarak açıklamalarıyla kurulur.” şeklinde tanımlanmaktadır.

Sözleşme kavramından esas itibarıyla borç sözleşmesi, yani “taraflardan birisi veya her ikisi için borç doğuran sözleşme” anlaşılmaktadır.

Daha kapsamlı bir tanım olarak “sözleşme”, “Belirli bir hukuki sonucu doğurmaya yönelik karşılıklı ve birbirine uygun irade beyanlarından oluşan bir hukuki muameledir.” Dolayısıyla inşaat sözleşmeleri de tam iki tarafa borç yükleyen nitelikte

bir sözleşme türü olarak Borçlar Kanunu kapsamına dahil edilmektedir.

İnşaat sözleşmelerine ilişkin temel düzenlemeler “Eser Sözleşmesi” adı altında Borçlar Kanunu’nda tanımlanmış olup bu düzenlemeler Borçlar Kanunu m. 470 ile m. 486 arasında kullanılmaktadır